

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719204891
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8719204891.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcov: X./ O. O. O., E.. XX.XX.XXXX, J. I. Z., J..Č.. Q.. X. A.O. XXX/XX, XXX XX Z., X./ O. U. O., E.. XX.XX.XXXX, J. I. Z., J..Č.. Q.. X. A. XXX/XX, XXX XX Z. proti žalovanému: UniCreditBank Czech Republic and Slovakia, a.s., Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČ: 649 48 242, organizačná zložka: UniCreditBank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky so sídlom Šancova 1/A, 818 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, právne zastúpený: Nosko & Partners s.r.o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 102.488,81 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Návrh žalobcov na prerušenie konania **z a m i e t a .**

II. Žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade žalobou, doručenou pôvodne Okresnému súdu Poprad dňa 05.12.2019, sa domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 102.488,81 Eur s 5 % úrokom z omeškania od 28.12.2017 do zaplataenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnili žalobcovia tým, že na základe námietok, ktoré podali v exekučnej veci žalovaného ako oprávneného voči žalobcom exekučný súd, teda Okresný súd Svidník svojim uznesením sp.zn. 7Er/42/2015-199 zo dňa 06.07.2015 vyhovel týmto námietkam proti exekúcii v časti príslušenstva istiny predstavujúcej riadny úrok a úroky z omeškania. Okresný súd akceptoval námietky a ich dôvody, ktoré boli prezentované v tomto spotrebiteľskom vzťahu, uviedol, že v exekučnom titule - notárskej zápisnici N 118/2005, NZ 18930/2005 nie je príslušenstvo pohľadávky špecifikované, to je uvedené iba v úverovej zmluve a táto ako príloha nie je súčasťou vlastného textu notárskej zápisnice, pričom skutočnosti osvedčované notárskou zápisnicou musia byť v notárskej zápisnici výslovne uvedené a nepostačuje osvedčiť ich odkazom na inú listinu. Ide o právny úkon uznania dlhu ako osvedčenie o súhlase s vykonateľnosťou uznaného dlhu, čo je kvalifikovaná písomná forma, ktorá má vyšší stupeň dôkaznej sily v porovnaní s bežným úkonom v písomnej forme. Tým nie je splnená požiadavka určitosti predmetu plnenia v notárskej zápisnici čo do jeho celkovej výšky, nakoľko v časti príslušenstva istiny toto určuje iba odkazom. Preto nie je možné prijať záver, že boli splnené zákonné náležitosti vyžadované pri notárskej zápisnici týkajúce sa príslušenstva dlhu (istiny). To teda znamená, že žalovaný ako oprávnený v exekučnej veci nedisponoval exekučným titulom, na základe ktorého by mohol vymáhať príslušenstvo svojej pohľadávky, predstavujúcej riadny úrok a úrok z omeškania, čo vlastne znamená, že exekúcia v tejto časti bola nezákonná a získal vynútenou protiprávnou exekúciou, na ktoré nemal právny titul. Tým

došlo k jeho bezdôvodnému obohateniu. Tento právny záver bez pochyb potvrdil vo svojom rozhodnutí na základe podaného odvolania žalovaného (oprávneného v exekučnom vzťahu) nadriadený Krajský súd v Prešove a to svojím rozhodnutím sp.zn. 17 CoE/17/2019, 5CoE/23/2017 zo dňa 30.03.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2017. Deň jeho právoplatnosti je aj dňom, kedy sa žalobcovia dozvedeli o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Na základe tohto rozhodnutia Okresný súd Svidník dňa 30.05.2018 vydal uznesenie, ktorým exekúciu v časti príslušenstva istiny predstavujúceho riadny úrok a úroky z omeškania zastavil pod sp.zn. 7Er/42/2015. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2018. Exekučný súd navyiac aj vo zvyšnej časti (teda v časti istiny) vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil tým istým rozhodnutím, avšak žalovaný proti tomuto poslednému výroku podal odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Na základe týchto skutočností žalobcovia najskôr ústne sa mienili so žalovaným dohodnúť na vrátení nezákonne vymoženého príslušenstva dlhu, avšak žalovaný po niekoľkých stretnutiach odmietol dobrovoľne vydať bezdôvodné obohatenie, na základe čoho ho potom po dlhšom čase žalobcovia (keďže čakali na konečné rozhodnutie o celej exekúcii, ktoré však ešte nebolo vydané) vyzvali aj formálne listom zo dňa 19.11.2019 na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že mu uložili dodatočnú primeranú lehotu 5 dní na zaplatenie a upozornili ho, že ak v tejto lehote neobdržia požadované plnenie, podajú ako spotrebiteľia na príslušný súd žalobu. V tejto výzve žalobcovia sumu, ktorú je potrebné vydať určili na 102.488,81 Eur (suma, o ktorej exekučný súd rozhodol, že bola protiprávne vymožená od žalobcov) a predstavuje príslušenstvo istiny. Na výzvu žalovaný reagoval tak, že doručil žalobcom vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v rámci exekúcie bola vymožená výlučne len suma tvoriaca zostatok istiny úveru. Podľa tohto tvrdenia banky teda údajne mali prednostne v prvej polovici úverového vzťahu plniť len úroky a istinu mali plniť potom až v druhej polovici úverového vzťahu, čo odporuje realite samotnej úverovej zmluvy a podmienkam v nej uvedeným, zákonu a ide o absurditu, s ktorou sa ešte žalobcovia, ani nikto z odborných zamestnancov bánk, ktorých oslovili nestretol a nepočul o takej úverovej hypotekárnej zmluve, ani úverovej zmluve vôbec. Je zrejmé, že ide o účelové tvrdenie žalovaného, ktoré nakoniec jednoznačne poukazuje na charakter jeho podnikania, ktorý nemožno definovať inak, ako podnikanie nepoctivé, v rozpore s dobrými mravmi, nedobromyseľné a úmyselne poškodzujúce klienta - spotrebiteľa a to počas trvania celého úverového vzťahu, ako aj po ňom.

2. Písomným podaním, doručeným Okresnému súdu Poprad dňa 14.02.2020, žalovaný žiadal žalobcu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobcovia uzatvorili dňa 02.05.2005 v postavení dlžníkov so žalovaným v postavení veriteľa Úverovú zmluvu č. XXX/XXPL, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcom úver v celkovej výške 232.357,43 EUR. Splatenie úveru bolo okrem iného zabezpečené zriadením záložného práva k bytu č. X E. X.Z.. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parcele č. XXXX/XX W. Č.. XXXX/XX a k nemu patriacemu spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti XXXX/XXXXXX. Žalobcovia navyše dňa 02.05.2005 spísali Notársku zápisnicu E. E. XXXXX/XXXX, v ktorej uznali svoj dlh zo zmluvy o úvere a udelili súhlas s vykonateľnosťou v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia nedodrжали dohodnutý splátkový plán, žalovaný pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, ktorá nastala ku dňu 04.02.2013. Dlž žalobcov v tom čase predstavoval sumu vo výške 160.242,71 EUR. Keďže žalobcovia svoj dlh neuhradili dobrovoľne, bol žalovaný nútený uspokojiť svoju pohľadávku prostredníctvom exekúcie (na základe notárskej zápisnice) a čiastočne aj prostredníctvom výťažku zo speňaženia zálohu podľa záložnej zmluvy. Zo skutkových tvrdení žalobcov možno vyvodíť, že sa domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia na tom základe, že v rámci exekučného konania vedeného Okresným súdom Svidník pod sp.zn. 7Er/42/2015 bolo vymožené príslušenstvo dlhu zo zmluvy o úvere, a to napriek skutočnosti, že neskôr v priebehu exekučného konania exekučné súdy dospeli k záveru, že v časti príslušenstva je notárska zápisnica ako exekučný titul neurčitá, a v tomto rozsahu exekúciu zastavili. Inými slovami žalobcovia teda požadujú vrátenie v exekučnom konaní vymoženého príslušenstva, keďže exekučný titul - notárska zápisnica bola v časti príslušenstva identifikovaná ako neurčitá. V prvom rade platí, že k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v súvislosti s predmetným exekučným konaním nemohlo dôjsť a to na základe skutočnosti, že plnenie vymožené v exekúcii slúžilo výhradne na uspokojenie istiny dlhu zo zmluvy o úvere a nie na uspokojenie príslušenstva. Vymáhanie istiny dlhu zo zmluvy o úvere pritom nebolo doposiaľ vyhodnotené ako neprípustné, resp. nezákonné. Žalovaný v tejto súvislosti predkladá výpis z úverového účtu, z ktorého jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť vyplýva, že všetky plnenia prijaté žalovaným po začatí exekúcie (t.j. po dni 07.03.2013), t.j. plnenia prijaté počnúc dňom 19.01.2016 a končiac dňom 30.01.2018 boli použité výlučne na úhradu istiny dlhu zo zmluvy o úvere a nie na úhradu príslušenstva.

Časť plnenia prijatého dňa 17.03.2016, konkrétne časť vo výške 47.805,30 EUR nebola vymožená v exekúcii, ale je príjmom zo speňaženia zálohu podľa záložnej zmluvy. V druhom rade platí, že ak by aj žalovaný použil v exekúcii vymožené a prijaté plnenia na uspokojenie príslušenstva, nemohlo by u neho dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, keďže v dôsledku neurčitosti notárskej zápisnice v časti príslušenstva nestrať nárok na jeho úhradu - tento nárok vyplýva zo zmluvy o úvere, ktorá bola uzatvorená platne a účinne, a teda žalovaný má (mal) právo na úhradu zo zmluvy vyplývajúcej pohľadávky aj v časti istiny, aj v časti príslušenstva. Skutočnosť, že žalovaný disponoval za účelom efektívnejšieho vymáhania pohľadávky aj exekučným titulom vo forme notárskej zápisnice neovplyvňuje existenciu právneho nároku na plnenia zo zmluvy o úvere, ale len v notárskej zápisnici vymedzenom rozsahu umožňuje vymoženie pohľadávky prostredníctvom exekúcie bez potreby jej súdneho priznania. Preto pokiaľ súdy konajúce v exekučnom konaní ustálili, že notárska zápisnica je v časti príslušenstva neurčitá, znamená to pre žalovaného len nemožnosť vymôcť príslušenstvo v exekučnom konaní na základe predmetnej notárskej zápisnice, neznamená to neexistenciu, resp. zánik nároku na uvedené príslušenstvo obdobne, pokiaľ by aj notárska zápisnica vykazovala znaky neurčitosti v rozsahu celého dlžného plnenia (teda istiny aj príslušenstva), dôsledkom tejto skutočnosti by bola len nemožnosť vymoženia pohľadávky na základe predmetnej notárskej zápisnice. Pre prípadný vznik bezdôvodného obohatenia by však musela nastať situácia, kedy pohľadávka žalovaného zo zmluvy o úvere vôbec nevznikla alebo zanikla - strata exekučného titulu vo forme notárskej zápisnice je strata procesne využiteľného titulu, nie strata hmotnoprávneho nároku. Pre vylúčenie pochybností k otázke neexistencie, resp. zániku hmotnoprávneho nároku žalovaný uviedol, že žaloba žalobcov k týmto otázkam neuvádza žiadne skutkové ani právne tvrdenia. A teda zo strany žalovaného je na mieste len konštatácia, že zmluva o úvere je platná (a účinná), teda jeho pohľadávka riadne vznikla a k zániku pohľadávky došlo len vymožením plnenia od žalobcov (resp. v dôsledku ich úhrad), a teda nie iným spôsobom, ktorý by viedol k tomu, že prijaté a vymožené plnenia, a to nielen na príslušenstvo, ale aj na istinu sú bezdôvodným obohatením. Neurčitosť exekučného titulu v časti príslušenstva potom na tento stav nemá okrem procesného charakteru žiaden vplyv. Z priloženého výpisu z úverového účtu ďalej vyplýva, že žalobcami uplatnený nárok, ich skutkové tvrdenia aj právna argumentácia je zmätočná, keďže vôbec nie je zrejmá ani tá skutočnosť, ako bola vyčíslená výška bezdôvodného obohatenia, ktorého vydania sa žalobcovia domáhajú - žalobcovia tvrdia, že bezdôvodné obohatenie žalovaného vzniklo v súvislosti s exekučným konaním a požadujú zaplatenie sumy vo výške 102.488,81 EUR, avšak v exekučnom konaní bola vymožená len suma vo výške 101.973,61 EUR (viď výpis z úverového účtu - zostatok dlhu ku dňu začatia exekúcie - 149.778,91 EUR mínus suma získaná zo speňaženia zálohu - 47.805,30 EUR). Žalovaný namieta aj premlčanie prípadného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to z dôvodu uplynutia: objektívnej premlčacej doby troch rokov odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu malo dôjsť - vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia podali žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 12.12.2019, prípadný nárok na vrátenie plnení vymožených v exekučnom konaní pred 12.12.2016 je premlčaný - v čase po 12.12.2016 došlo už k vymoženiu len sumy vo výške 24.726,32 EUR; subjektívnej premlčacej doby dvoch rokov odo dňa, kedy sa žalobcovia dozvedeli o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na ich úkor mal bezdôvodne obohatiť - v tejto súvislosti žalovaný uviedol, že žalobcovia tvrdia, že žalovaný nemá nárok na v exekúcii vymožené plnenia už najneskôr odo dňa 11.06.2013, kedy spísal žalobca 2 námietky voči upovedomeniu o začatí exekúcie, v ktorých uvádza, že notárska zápisnica je materiálne nevykonateľná - preto subjektívna premlčacia doba začína plynúť vždy súčasne s objektívnou premlčacou dobou, keďže už v okamihu, kedy malo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia sú splnené podmienky na začatie jej plynutia (teda žalobcovia vedia - keďže sami tvrdia, že ide o bezdôvodné obohatenie a vedia aj v prospech koho sa plnenia v exekúcii vymáhajú). Skutočnosť, že dňa 28.12.2017 nadobudlo právoplatnosť uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.03.2017 sp.zn. 17CoE/17/2016; 5CoE/23/2017 nemá na plynutie subjektívnej premlčacej doby žiaden vplyv. Súdne rozhodnutie má procesný charakter a navyše je v tomto prípade len deklaratórne, teda potvrdzuje existenciu/neexistenciu určitých skutočností, ktoré sú však dané aj bez predmetného súdneho rozhodnutia. V súvislosti s výškou uplatnenej sumy bezdôvodného obohatenia žalovaný dáva do pozornosti skutočnosť, že táto sa de-facto rovná sume príslušenstva za celé obdobie od poskytnutia úveru do 31.12.2012, pričom však v tomto období realizované splátky boli započítavané na úrok, resp. úrok z omeškania, teda príslušenstvo z tohto obdobia, a teda k ich uspokojeniu došlo zo strany žalobcov dobrovoľne, nie nútene v rámci exekučného konania. Ak by aj žalobcovia požadovali vydanie bezdôvodného obohatenia pokiaľ ide o úhradu príslušenstva v období od poskytnutia úveru do 31.12.2012, vo vzťahu k takému nároku vzniesol žalovaný námietku premlčania. V exekúcii vymožená suma slúžila výlučne na uspokojenie istiny dlhu zo zmluvy o úvere - a teda nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže exekučný titul v rozsahu istiny je platný a určitý - žalovaný

k vyjadreniu priložil aj výpis z úverového účtu, z ktorého možno vyvodit', akým spôsobom boli prijaté plnenia použité na úhradu pohľadávky zo zmluvy o úvere - z priloženého výpisu z účtu vyplýva, že za obdobie od začatia exekúcie (t.j. odo dňa 07.03.2013 - vyplýva aj z príloh k žalobe) až do úplného splatenia pohľadávky zo zmluvy o úvere boli všetky prijaté plnenia (počnúc plnením zo dňa 19.01.2016, končiac plnením zo dňa 30.01.2018) použité na uspokojenie istiny pohľadávky - táto skutočnosť vyplýva konkrétne zo štvrtého stĺpca priloženého výpisu z úverového účtu. Žalovaný pripomína, že nárok na úhradu istiny vyplýva nielen z notárskej zápisnice, ale aj zo samotnej zmluvy o úvere a keďže táto je platná a účinná, nemohlo v žiadnom prípade dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Hoc žalovaný to v žiadnom prípade nepripúšťa, ilustračne uvádza, že pokiaľ by aj celá v exekúcii vymožená suma slúžila na uspokojenie príslušenstva dlhu zo zmluvy o úvere, o bezdôvodné obohatenie ísť tiež nemohlo, keďže na úhradu príslušenstva aj v prípade neurčitosti notárskej zápisnice existuje nárok priamo zo zmluvy. Navyše, žalobcovia uplatňujú sumu vo výške 102.488,81 EUR, hoci v exekúcii bola vymožená len suma vo výške 101.973,61 EUR. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania v rozsahu plnení získaných pred 12.12.2016, by aj za okolností tvrdených žalobcami mohol byť predmetom konania len nárok vo výške 24.726,32 EUR (plnenia prijaté po 12.12.2016). O bezdôvodné obohatenie však nemôže ísť ani v tomto rozsahu, keďže platí vyššie uvedené: tieto plnenia boli použité na úhradu istiny, nie na úhradu príslušenstva a v prípade, ak by aj boli použité na úhradu príslušenstva, žalovaný má naň nárok priamo zo zmluvy o úvere. Ak sa vychádza z toho, že žalobcovia uplatňujú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k plneniam pripísaným na príslušenstvo za obdobie od poskytnutia úveru do 31.12.2012, vzhľadom na uplynutie premlčanej doby a námietku premlčania vznesenú žalovaným by ich nárok bol premlčaný. Žalobe žalobcov možno ďalej vytknúť, že obsahuje neurčitý petit, pokiaľ ide o vymedzenie percentuálnej sadzby úroku z omeškania - keď žalobcovia neuvádzajú, či ide o denný, ročný alebo iný úrok z omeškania. Taký petit je potom potrebné hodnotiť ako nevykonateľný.

3. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 09.03.2020 sp.zn. 13NcC/2/2020 o námietke zaujatosti, ktorú voči zákonnej sudkyňi a ostatným sudcom Okresného súdu Poprad vzniesol žalovaný rozhodol ako nadriadený súd tak, že sudcov Okresného súdu Poprad vylúčil z prejednávania a rozhodovania veci a prikázal vec Okresnému súdu Bardejov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 26.03.2020. Na základe rozhodnutia nadriadeného súdu o námietke zaujatosti Okresný súd Poprad dňa 01.04.2020 doručil spis Okresnému súdu Bardejov.

4. Žalobcovia v písomnom podaní, doručenom súdu dňa 08.06.2020 uviedli, že zo žaloby vyplýva jasne, prečo je podaná, aj prečo ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, aj ako vzniklo. Na základe notárskej zápisnice ako exekučného titulu nebolo možné vymáhať všetky nároky žalovaného vyplývajúce z pôvodnej úverovej zmluvy, ale iba istinu. Tak to konštatoval Okresný súd Svidník vo svojom uznesení sp.zn. 7Er/42/2015 z 30.05.2018, resp. predtým ešte Krajský súd v Prešove sp.zn. 17CoE/17/2016, 5CoE/23/2017 zo dňa 30.03.2017. Náležitosti exekučného príkazu upravuje Exekučný poriadok a náležitosti uvedené v zákone sú jeho minimálnymi náležitosťami. Ďalšie náležitosti upravuje zákon pri dovolených spôsoboch exekúcie, pričom pri označovaní exekučného titulu, treba dbať na jeho úplnosť. Každopádne jeho náležitosťou je uvedenie vymáhaného nároku. A ten, ako vyplýva z právoplatného rozhodnutia súdu o námietkach, ktoré exekútorovi bolo súdom v zmysle § 50 ods. 3 Exekučného poriadku predsa aj doručené (inak by nemohol vydať exekučný príkaz...) nárok, ktorý mohol oprávnený vymáhať z exekučného titulu predstavoval len istinu pohľadávky poskytnutého úveru, teda 7 miliónov korún, teda 232.357,43 Eur. Pritom prevažná časť tejto sumy bola povinnými už v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie (2.4.2013) splnená oprávnenému v riadnych splátkach. V danom čase žalobcovia totiž oprávnenému už vyplatili na úvere 184.736,21 Eur. Do poskytnutej sumy úveru/istiny tak zostával iba rozdiel 47.621,22 Eur. V čase vydania exekučného príkazu (03.02.2016 a 15.02.2016) po právoplatnosti rozhodnutia súdu o námietkach, kedy súd určil, že na príslušenstvo úveru nemá oprávnený právo, už ale bola splatená v prospech oprávneného suma okrem spomínanej už splatenej sumy 184.736,21 Eur aj suma 64.792,48 Eur získaná exekučnou činnosťou (vtedy síce ešte blokována na účtoch), spolu tak 249.528,60 Eur a k tomu navyše cca 20.000,- Eur ako trovy exekútora (trovy exekúcie doposiaľ totiž žalobcovia nepoznajú, nevedia doteraz, akú sumu si exekútor stiahol ako svoje trovy...). Táto suma každopádne prevyšovala o vyše 17.000,- Eur výšku istiny poskytnutého úveru (s trovami exekútora tak cca o 35.000,- Eur). Úver vo výške 7.000.000,- Sk (232.357,43 Eur) si žalobcovia brali na dobu 15 rokov, vrátiť sa mal, vrátane úrokov v 180-tich splátkach po 57.495,- Sk, počnúc 15.07.2005 a ukončiť 15.06.2020. Pri vynásobení výšky splátok počtom mesiacov sa dosiahne suma 10.349.107,20 Sk, teda 343.527,43 Eur. To znamená, že za úroky a poplatky za požičanie peňazí do roku 2020 mali zaplatiť o 111.170,00 Eur viac, ako si požičali. Pritom úroky menené neboli, resp.

nikdy zmena úročenia nebola nijako dlžníkom oznámená. No už v októbri 2012, v polovici splácania doby úveru, podľa žalovaného, ako vyplýva zo samotného výpisu úverového účtu, mali zaplatených na úrokoch už 102.883,21 Eur, čiže len o vyše 8.000,- Eur menej, ako mali mať uhradených podľa zmluvy do roku 2020, t.j. až o 8 rokov, ešte po raz takej dobe! Podľa toho mali vyplatiť na úrokoch za 8 ďalších rokov už len tých 8.000,- Eur. Veď pri sume 150.000,- Eur vtedajšieho dlhu a dohodnutých 5,5 % úrokov ročne v roku 2013 predstavujú už 8.250,- Eur. Teda potom len v tom roku 2013 by zaplatili už všetky úroky za celý úverový vzťah a sedem rokov už nič! Dohodu o účtovaní úrokov takto prednostne, či takýmto spôsobom ale v zmluve nemali, okrem tomu predsa ich prednostne pri úvere nemožno splatiť bez špeciálnej dohody, pritom nie je ani isté, ako dlho bude vzťah trvať. Zmluva to tak neuvádza a tiež, ak sú v nej také ustanovenia nejasné, musia sa vykladať v neprospech toho, kto zmluvu vyhotovil. A podľa všeobecných obchodných podmienok (časť 9 bod 9.5.), na ktoré sa úverová zmluva odvoláva, úroky z úverového vzťahu sa majú zúčtovať na farchu dlžníka štvrťročne vo výške 5,5 p.a a nie v takej, ako účtoval žalovaný. Napriek všetkému, žalovaný evidentne prostriedky získané v exekúcii tak použil aj na úhradu príslušenstva pohľadávky a iných nárokov a žalobcovia majú za to, že práve v tej výške ako uvádzajú v žalobe. Čo sa týka príslušenstva, treba zdôrazniť, že jeho výšku, ani spôsob jeho účtovania úverová zmluva neobsahovala a toto príslušenstvo si určil žalovaný svojvoľne, podľa všetkého spätne a účelovo s ohľadom na žalobu a stav súdneho konania a úroky si účtoval v rozpore so zmluvou nie štvrťročne, ale mesačne, tiež v inej výške, čo malo vplyv na čas a výšku ich splatenia. Úverová história predložená žalovaným odporuje realite, je zrejme obyčajným falzifikátom, pri ktorého dodatočnom vyhotovaní sa žalovaný sám zamotal do evidentných rozporov a lží, čo preukážu žalobcovia viacerými dôkazmi. Podľa nich je toto jeho konanie nekalé, vychádzajúce z neprijateľných zmluvných podmienok, kedy plnenia z nich sú neprípustné, ale aj bezcharakterné, jeho postup je nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale je aj jednoznačne zneužitím práva a svojvoľným uplatňovaním práva hraničiacim s pohrdaním súdom. Nemôže preto požívať súdnu ochranu. Podľa Čl.5 Základných zásad C.s.p. zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. A podľa § 3 ods. 1, 2 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, pričom štátne orgány dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov. Ďalej podľa žalobcov je pôvodná úverová zmluva evidentne aj neplatná, resp. pre množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a porušení zákona minimálne bez úrokov a bez poplatkov, čo je predmetom súdneho konania na Okresnom súde Humenné medzi tými istými stranami sporu v tom istom postavení. Tu je potrebné uviesť, že pre potreby tohto konania dali žalobcovia vypracovať súdnemu znalcovi znalecký posudok a väčšina listín a dôkazov, ktoré mienili predložiť v tomto konaní sa práve nachádza u tohto znalca a bolo tomu tak aj v čase podania žaloby. Čo sa týka vymožená sumy v exekučnom konaní vôbec nie je pravda, že bola vymožená len taká suma, ako uvádza žalovaný, t.j. 149.778,91 Eur vrátane sumy za speňaženie zálohu, ale išlo o sumu vyššiu. Treba aj uviesť, že predaj zálohu bol vyvolaný jednoznačne činnosťou exekútora a oprávneného. Ohľadom premlčania uviedli, že ustálená súdna prax v takýchto prípadoch jednoznačne aplikuje ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo preukážu viacerými rozhodnutiami najvyšších súdnych autorít. Odmietajú právnu konštrukciu žalovaného ohľadom premlčania. Subjektívna lehota v žiadnom prípade nemohla uplynúť tak isto, ako neuplynula ani objektívna premlčacia lehota. K námietke ohľadom nevykonateľnosti petitu v súvislosti so skutočnosťou, že pri úroku z omeškania neuvádzajú, či sa jedná o denný, ročný alebo iný úrok oznámili, že ide samozrejme len o písársku chybu, keď absentuje slovo ročný, ktorý je zákonným úrokom z omeškania. Výrok upravili tak, že žiadajú uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 102.488,81 Eur titulom bezdôvodného obohatenia s 5 % úrokom z omeškania ročne od 28.12.2017 do zaplatenia.

5. Žalovaný v písomnom podaní, doručenom súdu dňa 07.12.2020 uviedol, že k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v súvislosti s exekučným konaním vedeným pred Okresným súdom Svidník pod sp zn. 7Er/42/2015 nemohlo za žiadnych okolností dôjsť, keďže plnenie vymožené v exekúcii slúžilo výhradne na uspokojenie istiny dlhu zo zmluvy o úvere a nie na uspokojenie príslušenstva. V rámci exekúcie na základe notárskej zápisnice sa nevymáhalo a ani neuspokojovalo príslušenstvo a všetko prijaté plnenie žalovaným po 07.03.2013 bolo použité výlučne na úhradu istiny. Tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú z už predloženého úverového účtu. Plnenia v období do 15.10.2012 (vrátane) boli plneniami v zmysle platnej (a účinnej) úverovej zmluvy, ktoré žalobcovia plnili dobrovoľne na základe právneho titulu úverovej zmluvy a nepredstavovali za žiadnych okolností plnenia v rámci exekúcie z

titulu notárskej zápisnice. Žalovanému ďalej nie je zrejmé, ako žalobcovia vyčíslili sumu 184.736,21 Eur o ktorej uvádzajú, že išlo o sumu nimi plnenú v riadnych splátkach. V tejto časti považuje žalovaný vyjadrenie žalobcov za zmätočné a nejasné. Popiera tvrdenie žalobcov, že suma v nimi uvádzanej výške 102.883,21 Eur by mala predstavovať zaplatené úroky za obdobie od októbra 2012. Z údajov z už predloženého úverového účtu vyplýva, že k 15.10.2012 suma vo výške 100.855,09 Eur predstavovala úroky, suma vo výške 1.703,99 Eur predstavovala úroky z omeškania, suma vo výške 125,56 Eur predstavovala poplatok za vedenie úverového účtu a suma vo výške 199,17 Eur predstavovala poplatok za upomienky, a to všetko účtované v súlade s úverovou zmluvou. Pokiaľ ide o žalobcami namietanú výšku úrokov a spôsob ich účtovania, tvrdenia žalovaných sú nepravdivé a v priamom rozpore s úverovou zmluvou. V zmysle čl. IV bod 1.1 úverovej zmluvy platí, že úroky boli dojednané vo výške 5,5 % p.a., pričom tieto sa žalobcovia ako dlžníci zaviazali platiť v mesačnej periodicite následne vždy k 15-temu dňu každého kalendárneho mesiaca. V zmysle čl. XIII bod 5 úverovej zmluvy ustanovenia úverovej zmluvy majú prednosť pred ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok. Ďalej žalovaný zdôrazňuje, že čl. 9 bod 9.5 Všeobecných obchodných podmienok výslovne uvádza „[...] Ak v zmluve o úvere nie je dohodnuté inak, budú úroky zúčtované na ľarchu bežného účtu dlžníka štvrťročne so splatnosťou v posledný deň úrokového obdobia.“ A teda, keď úverová zmluva výslovne upravovala výšku ako aj periodicitu účtovania úrokov v čl. IV bod 1.1, nie je možné za žiadnych okolností prisvedčiť tvrdeniu žalobcov o aplikácii ustanovenia čl. 9 bod 9.5 všeobecných obchodných podmienok, t.j. štvrťročné účtovanie úrokov. Žalovaný za žiadnych okolností neurčil výšku a ani spôsob účtovania úrokov svojvoľne, ale postupoval výlučne v súlade s dohodou zmluvných strán obsiahnutou v úverovej zmluve. Vzhľadom na uvedené žalovaný výslovne popiera a odmieta všetky tvrdenia žalobcov týkajúce sa svojvoľného konania, falšovania úverovej histórie a o zneužití práva a konaní v rozpore s dobrými mravmi. Žalobcovia ďalej neuviedli žiadne skutkové tvrdenia a nepredložili ani žiadne dôkazy na preukázanie nimi tvrdenej skutočnosti, že v exekučnom konaní bola vymožená vyššia suma ako suma 149.778,91 Eur vrátane sumy za speňaženie zálohu. Z už predloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že v období od 19.01.2016, t.j. počas exekučného konania, bola vymožená len suma vo výške 101.973,61 Eur (viď výpis z úverového účtu - zostatok dlhu ku dňu začatia exekúcie - 149.778,91 Eur mínus suma získaná zo speňaženia zálohu - 47.805,30 Eur). Čiastočné uspokojenie žalovaného zo speňaženia zálohu bolo vykonané v súlade s dohodnutým postupom pre výkon záložného práva v zmysle záložnej zmluvy. Nemožno teda plnenie získané zo speňaženia v zmysle záložnej zmluvy (t.j. iný právny titul) považovať za plnenie z exekučného titulu - notárskej zápisnice. Okrem toho, tak ako všetky vymožené plnenia v exekučnom konaní, tak aj plnenie zo speňaženia zálohu bolo na strane žalovaného použité výlučne na úhradu istiny. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcov o neplatnosti úverovej zmluvy, resp. jej bezúčinnosti a bezpoplatkovosti pre žalobcami namietané a tvrdené neprijateľné zmluvné podmienky, žalovaný uviedol, že tieto skutočnosti sú predmetom samostatného prebiehajúceho súdneho konania na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 18C/559/2015, ktoré nie je dosiaľ právoplatne skončené, žalobcovia v tomto konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia ani v krátkom vyjadrení žalobcov neuvádzajú žiadne konkrétne skutočnosti, pre ktoré by mala byť úverová zmluva neplatná, a preto je nevyhnutné vychádzať zo záveru, že úverová zmluva je platná (a účinná), a teda pohľadávka riadne vznikla a k zániku pohľadávky došlo v dôsledku úhrady a vymožením plnenia od žalobcov, a nie iným spôsobom, ktorý by viedol k tomu, že prijaté a vymožené plnenia, a to nielen na príslušenstvo, ale aj na istinu sú bezdôvodným obohatením. Z tvrdení žalobcov vyplýva, že sa domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia z titulu vymoženého príslušenstva v rámci exekučného konania pre neurčitosť exekučného titulu v časti príslušenstva. Uvedené však neobstojí, keďže v exekúcii nebolo vymáhané žiadne príslušenstvo, pretože exekúcia v časti príslušenstva bola právoplatne zastavená, a zároveň žiadne plnenie prijaté počas exekučného konania nebolo použité na uspokojenie príslušenstva (a to čo i len čiastočné). Ďalej procesná nemožnosť vymáhať príslušenstvo na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice nemá sama o sebe vplyv na existenciu hmotnoprávneho nároku vyplývajúceho z úverovej zmluvy, čo a priori vylučuje vznik nároku na bezdôvodné obohatenie. Vo vzťahu k namietanému premlčaniu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalovaný uviedol, že predmetné ustanovenie definuje dĺžku objektívnej premlčacej doby. Objektívna premlčacia doba, ktorá už podľa názoru žalovaného uplynula, tak ako podrobne uvádza vo vyjadrení k žalobe, je však limitovaná subjektívnou premlčacou dobou. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby platí, že je v trvaní 2 rokov odo dňa, kedy sa žalobcovia dozvedeli, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na ich úkor obohatil. Z konkrétnych okolností daného prípadu je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že keď sami žalobcovia tvrdia, že žalovaný nemá nárok na v exekúcii vymožené plnenia už najneskôr odo dňa 11.06.2013, kedy spísali námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie odôvodňované materiálnou nevykonateľnosťou notárskej zápisnice, mali už v danom čase aj

plnú vedomosť o údajnom bezdôvodnom obohatení ako aj osobe, ktorá sa mala na ich úkor v exekúcii obohatiť. A teda nemožno začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby odvodzovať od právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.03.2017 sp. zn. 17CoE/17/2016; 5CoE/23/2017, ktoré má výlučne deklaratórny charakter, a nie konštitutívny. Deklarátorne súdne rozhodnutie iba potvrdzuje skutočnosti, ktoré už v minulosti nastali. Žalovaný tak považuje žalobu žalobcov za nedôvodnú v celom rozsahu a navrhuje túto zamietnuť.

6. Z podania žalobcov, doručeného súdu dňa 27.09.2021 vyplýva, že tvrdenia o premlčaní sú právnym nezmyslom, vedomie o bezdôvodnom obohatení tak, aby bol nárok žalovateľný, nadobudli skutočne až rozhodnutím súdu. A objektívna lehota premlčania je v takomto prípade desaťročná, súdy posudzujú správanie banky takým spôsobom ako úmysel, čo preukáza žalobcovia v konaní viacerými rozhodnutiami súdnych autorít. Nešlo o exekúciu istiny, pretože tá v čase cross defaultu a vydania exekučného príkazu bola pri reálnom účtovaní splátok dlhu úplne iná, nemohla predstavovať tú sumu istiny, ako uvádza žalovaný. Úver vo výške 7.000.000,- Sk (232.357,43 Eur) si brali na dobu 15 rokov, vrátiť sa mal, vrátane úrokov v 180 - tich splátkach po 57.495,- Sk, počnúc 15.7.2005 a ukončiť 15.6.2020. Pri vynásobení výšky splátok počtom mesiacov sa dosiahne suma 10.349.107,20 Sk., teda 343.527,43 Eur. To znamená, že za úroky a poplatky za požičanie peňazí do roku 2020 mali zaplatiť o 111.170,00 Eur viac, ako si požičali (prítom úroky menené neboli, resp. nikdy zmena úročenia nebola nijako dlžníkom oznámená..) No už v októbri 2012 podľa oprávneného mali zaplatených len na úrokoch 102.883,21 Eur!!!!, čiže len o vyše 8.000,- Eur menej, ako mali mať uhradených podľa zmluvy do roku 2020, t.j. až o 8 rokov!!!!!! Podľa toho žalobcovia mali vyplatiť na úrokoch za 8 ďalších rokov už len tých 8.000,- Eur? Veď pri sume 150.000,- Eur dohodnuté 5,5 % úroky ročne (v roku 2013) predstavujú 8.250,- Eur. Teda potom len v roku 2013 by zaplatili už všetky úroky za celý úverový vzťah a sedem rokov už nič! Dohodu o účtovaní úrokov takto s ich splatením prednostne skôr či takýmto spôsobom žalobcovia ale nemali, okrem toho predsa ich prednostne pri úvere nemožno splatiť, pretože nie je ani isté, ako dlho bude vzťah trvať. Zmluva to tak neuvádza a tiež, ak sú v nej také ustanovenia nejasné, musia sa vykladať v neprospech toho, kto zmluvu vyhotovil. A podľa všeobecných obchodných podmienok, ktoré predložil oprávnený (aj v inom súdnom, aj inom spore), časť 9 bod 9.5., na ktoré sa úverová zmluva odvoláva (hoci podmienky ani sadzobník žalobcom predložené vôbec, a už nie pred podpisom zmluvy) úroky z úverového vzťahu sa majú zúčtovať na ľarchu dlžníka štvrťročne... Ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§53 ods. 1 Obč. zák.). Ako uviedol Ústavný súd SR „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.02.2011. IV. ÚS 55/2011-19). Ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc prítom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprijateľná podmienka vo formulárovej zmluve je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. mája 2015, sp.zn. 3 ECdo 154/2013), rozhodnutie ÚS SR, sp.zn. I.ÚS 243/07 z 19.6.2008. Úroky bolo možné vypočítavať len priebežne najviac zo skutočne dlžnej sumy v tom - ktorom zaúčtovaní, avšak nie spôsobom, že sa úroky účtujú veriteľom prednostne, či v rozpore s výškou určenou v zmluve. Ak sa úroky účtujú veriteľom prednostne a dokonca v rozpore so samotnou zmluvou, ide o nekalé, či klamlivé konanie a jednoznačne v zmysle zákona a ustálenej judikatúry o neprijateľnú zmluvnú podmienku a plnenie z nej nemožno priznať! Predmetný postup, ak by aj bol zmluvným ustanovením odopiera spotrebiteľovi pre neho výhodnejší režim úhrady dlhu, ktorý mu poskytuje Občiansky zákonník. Uvedené ustanovenie zároveň zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa a neprimeraným spôsobom obmedzuje zmluvnú autonómiu spotrebiteľa. Spotrebiteľ má eminentný záujem, aby mohol prioritne splatiť istinu úveru a až následne jej príslušenstvo. Nemôžu byť v polovici doby splácania už uhradené úroky za celý úverový vzťah, to má vplyv aj na ich výšku a odporuje predsa aj samotnej zmluve. Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná v zmysle § 54 ods. 1 cit. zákona, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou

sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, spôsobuje nerovnováhu v právach o povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Inak, že taký spôsob započítavania platieb je zo zákona neprijateľnou zmluvnou podmienkou deklaruje aj rozhodnutie SOI, Ústredného inšpektorátu Bratislava z 12.3.2014 číslo SK/0216/99/2014, ktorým potvrdilo (správoplatnilo) rozhodnutie SOI pre Bratislavský kraj o pokute práve voči UniCredit Bank. Okrem toho, že úver netrval do roku 2020, ale skončil o 8 rokov skôr a za ten čas oprávnenému úroky nemohli bežať, čiže za tú dobu by nemal mať nárok na úroky, je evidentné, že oprávnený podvodne účelovo upravil svoje zaúčtovanie splátok od žalobcov spôsobom, že zaúčtoval úroky mesačne a tak, aby následne v exekučnom konaní vymohol celú sumu, ktorú mal vlastne dostať za celú dobu trvania úveru. Teda zaúčtoval prednostne do roku 2012 skoro celé úroky za plánovanú dobu úveru a istiny sa skoro vôbec nedotkol a po takejto úprave sumu cca 150.000,- Eur vydával ako istinu úveru. Tak účelovo sa snažil obísť rozhodnutie krajského súdu a odôvodniť vyhlásenie cross defaultu, na čo pri takom priebehu nebol nárok. Oprávnený si evidentne bol a je si vedomý pochybnosti a nezákonnosti notárskej zápisnice, najmä voči úrokom a prezentoval zvyšok dlhu pred súdom výlučne len ako istinu, hoci do konca riadneho úverového vzťahu sa malo v splátkach pri predpísanom úročení plniť ešte 8 rokov. Oprávnený úmyselne a vedome klame súd, čím ním vlastne pohŕda. Veď oprávnený vo svojich podaniach súdu uvádza, že istina je 149.669,17 Eur, hoci to nemôže byť vôbec pravda a sumu neupravil ani po rozhodnutí krajského súdu o námietkach. Teraz je zrejmy aj dôvod, prečo oprávnený za celé trvanie úverového vzťahu žalobcom nedoručil ani jeden výpis z účtu. Majú za to, že toto jeho konanie je nekalé, podvodné, vychádzajúce z neprijateľných zmluvných podmienok, kedy plnenia z nich sú neprípustné, ale aj bezcharakterné, jeho nenásytnosť a pažravosť je nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale je aj jednoznačne zneužitím práva a svojvoľným uplatňovaním práva hraničiacim s pohrdaním súdom. Nemôže preto požívať súdnu ochranu. Na tomto vyššie popísanom postupe, akým mal správne a zákonne exekútor postupovať preto nič nemôže zmeniť tá skutočnosť, že oprávnený si účtoval splátky sám sebe ako i plnenia exekútora na úroky z poskytnutej istiny prednostne a podľa neznámeho kľúča. Podľa jeho účtovania, ako to vychádza aj z návrhu, v čase zosplatnenia úveru (február 2013) žalobcovia údajne mali mať dlh už iba na istine, nie úrokoch. Všetky predchádzajúce platby úveru za dobu jeho riadneho splácania za dobu 8 rokov si oprávnený zrejme svojvoľne zarátal prednostne len na úroky (102.883,81 Eur) a len zvyšok 81.852,40 Eur na istinu, čo rozhodne nebolo záujmom žalobcov, tak zmluva neznela a ani VOP, to nebolo a nemôže byť nikdy v záujme žalobcov ako spotrebiteľov a toto je evidentným nekalým konaním žalovaného a ak by to bolo tak v zmluve či VOP, išlo by o neprijateľnú podmienku v zmluve, plnenie z ktorej súd nemôže už z vyššie uvádzaných dôvodov priznať. Úroky boli počas celej doby úveru účtované v rozpore so zmluvou i právom a preto v exekučnom konaní nemohlo ísť iba o istinu, ale vymáhali sa aj úroky, predložený výpis z účtu nezodpovedá ani zmluve, ani VOP a je v rozpore s právom upravený tak, po podaní žalôb tak, aby exekúcia akoby sa vykonávala iba na istinu. Preto žalobcovia dali vypracovať súkromný znalecký posudok znalcom z odboru ekonómie. Záverom žalobcovia navrhli konanie vo veci prerušiť a to vzhľadom na konanie vedené na Okresnom súde Humenné.

7. Súd na prejednanie a rozhodnutie sporu nariadil viacero pojednávaní.

8. Žalobca v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 03.02.2022 uviedol, že rozhodnutím Krajského súdu v Prešove a následne rozhodnutím Okresného súdu Svidník, bolo rozhodnuté o tom, že na základe notárskej zápisnice, ktorá bola exekučným titulom možno v exekučnom konaní vymôcť len istinu pohľadávky a žiadne iné nároky ako sú úroky, poplatky, sankcie a pod. Išlo o vec, v ktorej banka spoplatnila úver, ktorý žalobcovia od nej vzali, resp. od jej právnych predchodcov a ktorý nebol platený 3 mesiace. Bola nariadená exekúcia a v rámci exekúcie sa od apríla 2013 až do rozhodnutia Okresného súdu Svidník, čo bolo v roku 2018, bránili a poukazovali aj na to, že naozaj na základe notárskej zápisnice je exekúcia problematická a možno vymôcť len istinu. Súd namiesto 60 dní, čo bola zákonná lehota na rozhodnutie o námietkach, rozhodol až po 5 a pol roku. Od apríla 2013 až do roku 2018, údajne do januára 2018, kedy prebiehala exekúcia a v rámci tejto exekúcie žalovaný vymohol nejakú sumu, ktorá je sporná a ktorá je predmetom aj konania na Okresnom súde Humenné. Podľa tvrdenia exekútora JUDr. D., ktorý bol nástupcom pôvodného exekútora JUDr. S., malo byť vymožené 149.669,17 Eur a hoci exekútor JUDr. S.Á. 6 mesiacov pred týmto údajne konečným vyúčtovaním tvrdil, že vymohol už 164.831,82 Eur a že ešte treba uhradiť cca 21.000,- Eur. Doteraz žalobcovia nevedia koľko bolo vymožené, nakoľko sa k tomuto údaju neprepracovali. Podľa oficiálneho stanoviska exekútora je to necelých 150.000,- Eur, ale podľa ich zistení by to malo byť okolo 180.000,- Eur. Okrem toho,

že táto exekúcia bola nezákonné ukončená, a to z dôvodu, aby krajský súd nemohol rozhodnúť o opravných prostriedkoch, nakoľko Okresný súd Svidník celú exekúciu zastavil a vyhlásil za neprípustnú a potom došlo k takémuto nezákonnému ukončeniu exekúcie. Čo Krajský súd v Prešove podľa žalobcu v 1. rade nezákonne akceptoval a nerozhodol o odvolaní, resp. zrušil rozhodnutie. Zdôraznil, že ako žalobcovia dali 14.01.2016 žiadosť o odklad exekúcie, o ktorej súd rozhodol na Okresnom súde Svidník až 18.5.2018, o čom exekútor vedel a aj oprávnený teda banka to vedela a podľa zo zákona exekučného poriadku podľa § 56 od podania žiadosti o odklad exekúcie do rozhodnutia tohto návrhu, exekútor nemôže vykonávať žiadne úkony okrem zabezpečovacích úkonov. Napriek tomu exekútor vymohol sumu, rozdelil ju a ukončil exekúciu. Podľa žalobcov konal tak na základe žiadosti žalovaného. Údajne mal predmetnú exekúciu ukončiť v januári 2018, pričom ešte v septembri 2018 neboli doručované ani konečné vyúčtovanie a ani nič nebolo v súdnom spise, ani nevrátil poverenie, čiže je zrejme, že takto začal konať, až potom keď Okresný súd Svidník rozhodol o neprípustnosti celej exekúcie. Na základe rozhodnutia Okresného súdu Svidník teda žalobcovia zistili, že v danom čase mohol oprávnený vymáhať len istinu. Tá istina predstavovala sumu 7.000.000,- Sk, pričom v prepočte vychádza zhruba 232.357,43 Eur. Žalobou určili tú sumu, ktorá je aj sporná. Sumu 102.488,81 Eur určili s tým, že z uhradených peňazí odpočítali sumu 232.357,43 Eur. Pokiaľ ide o uhradenú sumu tu vychádzali žalobcovia z toho, že jeden exekútor uviedol sumu cca 150.000,- Eur, druhý exekútor cca 180.000,- Eur, pričom pri výpočte vychádzali z tej nižšej sumy cca 150.000,- Eur, avšak ešte tam lieta 30.000,- Eur. Tá suma, ktorá je uvedená v žalobe nie je presná. Vypočítali to len týmto jednoduchým výpočtom, aj vzhľadom k plynutiu premlčacích lehôt, s poukazom na nemožnosť dostať sa k relevantným údajom v súdnom a exekútorskom spise. Správna suma, ktorú majú žalovať má byť nižšia, len ju momentálne nevedia vypočítať. Presnú sumu by mal upresniť súdny znalec, ktorý by ju mal špecifikovať, kde by mal zohľadniť dobrovoľne zaplatené úroky. Zároveň poukázal na to, že na Okresnom súde Humenné prebieha spor ohľadne určenia neprijateľných zmluvných podmienok, neplatnosti zmluvy. Jednou z neprijateľných podmienok, ktorá je aj namietaná, je úrokovanie úverovej zmluvy a spôsob započítania úhrad. Potom, čo Okresný súd Svidník rozhodol, že žalovaný má nárok iba na istinu, tak až vtedy doručili tzv. rozúčtovanie úveru, z ktorého vyplýva koľko každý mesiac išlo na istinu a koľko na úroky. Ale či tento kľúč je správny a či to takto má byť, to je sporné. Keď to žalobca dal neoficiálne na preverenie inej banke, vychádzali iné čísla. Už z listín predložených žalovaným vyplýva, že úverový vzťah mal trvať do roku 2020 a to od r. 2005 a už v októbri 2012 už mali žalobcovia vyplatené takmer všetky úroky, chýbalo už len doplatiť 8.000,- eur na úrokoch. Preto je nemysliteľné, aby v polovici úverového vzťahu mal žalobca vyplatené takmer všetky úroky a ďalej by už úroky neplatil. Mal platiť ročný úrok a to až do konca úverového vzťahu. Preto si žalobcovia myslia, že banka najskôr účtovala úroky a tento výpočet prezentovala aj kvôli exekúcii s tým, že dlh žalobcov tvorí už iba istina. Takéto účtovanie úrokov je podľa judikatúry neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ďalej boli dohodnuté úroky vo výške 5,5 % ročne. Tie banka jednostranne bez oznámenia zvyšovala, čo je tak isto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. A preto bez rozhodnutia Okresného súdu Humenné o neprijateľných zmluvných podmienkach, nie je možné určiť koľko žalobca zaplatil na úrokoch a koľko na istine pri zákonomnom priebehu úverového vzťahu. Je spornou skutočnosťou, koľko zaplatili. Konečné vyúčtovanie exekútora je falošné. Podľa toho, čo písal súdny exekútor S., vyplatili viac asi o 26.000,- Eur. Taktiež nie sú zúčtované trovy exekúcie. Až rozhodnutím Okresného súdu Humenné bude zrejme koľko sa na úver zaplatilo a či úverovanie bolo správne, bolo v súlade so zákonom. Bude vyplývať z rozhodnutia, čo si navyše zobrali okrem istiny v exekučnom konaní. Možno Okresný súd v Humennom by mohol rozhodnúť o mesiac, prípadne ešte jedno pojednávanie by tam mohlo byť. Žaloba na Okresný súd Bardejov bola podaná len z dôvodu právnej istoty a presnú výšku nároku v tomto konaní je možné zistiť až po rozhodnutí Okresného súdu Humenné a prípadne znaleckom dokazovaní. Preto aj žalobcovia navrhovali prerušenie tohto konania do rozhodnutia Okresného súdu Humenné. Snažili sa aj prefinancovať úver, ktorý mali od žalovaného, pričom im bolo oznámené, že zostatok narástol na 199.000,- Eur, pričom predtým bol nedoplatok cca 150.000,- Eur. Žalovaný si robí ako banka čo chce, žalobcovia sa nemôžu dovolať spravodlivosti. Majú za to, že v zmysle rozhodnutí Okresného súdu Svidník a následne Krajského súdu v Prešove, žalovaný má nárok iba na vrátenie sumy poskytnutého úveru vo výške 7.000.000,- Sk. Teda pokiaľ žalovaný žiadal v exekúcii vymôcť sumu cca 149.000,- Eur ako istinu, tak táto suma nepredstavuje zostatok istiny úveru, ale ide o žalovaným evidovanú dlžnú sumu, ktorá zahŕňa aj úroky, poplatky a prípadne iné.

9. Na pojednávanie nariadené na deň 25.03.2022 súd riadne a včas predvolal žalobcov v 1. a 2. rade a právneho zástupcu žalovaného, pričom na pojednávanie sa dostavil iba právny zástupca žalovaného. Žalobca v 1. rade bol na predmetné pojednávanie predvolaný na pojednávaní konanom dňa 03.02.2022, pričom podaním doručeným súdu dňa 25.03.2022 označeným ako „ospravedlnenie

neúčasti na pojednávaní a žiadosť o vytyčenie nového termínu pojednávania“ zdravotnými dôvodmi ospravedlnil svoju neúčasť a žiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Žalobkyňa v 2. rade bola na pojednávanie nariadená na deň 25.03.2022 predvolaná prostredníctvom žalobcu v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 03.02.2022, ktorý ju na pojednávaní na základe písomného plnomocenstva zastupoval. Neúčasť žalobkyne v 2. rade na pojednávaní konanom dňa 25.03.2022 ospravedlnil v podaní doručenom súdu dňa 25.03.2022 žalobca v 1. rade a to z dôvodu plnenia pracovných povinností. Keďže boli splnené procesné podmienky podľa § 180 C.s.p. na prejednanie veci v neprítomnosti žalobcov v 1. a 2. rade, súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

10. Na pojednávaniach súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, najmä: uznesenie Okresného súdu Svidník sp.zn. 7Er/42/2015 zo dňa 30.5.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoE/17/2016 zo dňa 30.3.2017, žiadosť žalobcov o vydanie bezdôvodného obohatenia, fotokópia doručky, podací lístok, odpoveď žalovaného na žiadosť žalobcov, námietky voči upovedomeniu o začatí exekúcie, výpis z úverového účtu, úverová zmluva č. XXX/XX Z., všeobecné obchodné podmienky, odpoveď Okresného súdu Humenné a následne žalobu vedenú na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 18C/559/2015, uznesenie Okresného súdu Humenné sp.zn. 18C/559/2015 zo dňa 24.01.2018. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením spisu Okresného súdu Svidník sp.zn. 7Er 42/2015 a z neho: žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, notársku zápisnicu, dohodu o pristúpení k záväzku, oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 4.2.2013, poverenie na vykonanie exekúcie, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 2.4.2013, vyjadrenie žalovaného k návrhu povinnej v 2. rade na zastavenie exekúcie a jej prílohu t.j. špecifikácia dlžnej sumy k 05.03.2013, uznesenie Okresného súdu Poprad sp.zn. 10Er/275/2013 zo dňa 7.7.2014, uznesenie Okresného súdu Svidník sp.zn. 7Er/42/2015 zo dňa 6.7.2015, uznesenie Okresného súdu Svidník sp.zn. 7Er/42/2015 zo dňa 2.11.2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoE/17/2016 zo dňa 30.3.2017, uznesenie Okresného súdu Svidník, sp.zn. 7Er/42/2015 zo dňa 30.5.2018, uznesenie Okresného súdu Svidník 7Er/42/2015 zo dňa 10.8.2018, odvolanie oprávneného, konečné vyúčtovanie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa D., odpoveď súdneho exekútora zo dňa 23.10.2020, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5CoE/64/2020 zo dňa 8.12.2020, ako aj inými v spise pripojenými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

11. Z úverovej zmluvy č. XXX/XX Z. zo dňa 02.05.2005 uzavretej medzi HVB Bank Slovakia, a.s., Mostová 6, 811 02 Bratislava, IČO: 31 372 503 ako veriteľom a žalobcami v 1. a 2. rade ako dlžníkmi vyplýva, že veriteľ poskytol dlžníkom úver vo výške 7.000.000,- Sk za účelom financovania výstavby rodinného domu s úrokovou sadzbou vo výške 5,50 % p.a. Dlžníci sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky splácať spolu s príslušenstvom vo forme 180 mesačných anuitných splátok vo výške 57.495,04 Sk, pričom prvá splátka je splatná 15.07.2005 a posledná splátka dňa 15.06.2020.

12. Z notárskej zápisnice napísanej dňa 02.05.2005 notárom JUDr. U. Č. v sídle Notárskeho úradu v Poprade, E.. S.. C. Č.. XX Č.. E. XXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX vyplýva, že bolo vykonané vyhlásenie účastníkov (1./ O.. O. O., E.. XX.XX.XXXX, I. Z.E. XXXX/X, XXX XX Z., 2./ O.. U. O., E.. XX.XX.XXXX, I. Z. XXXX/X, XXX XX Z. a 3./ AARON, s.r.o., Nám. Sv. Egídia 17/39, 058 01 Poprad, IČO: 31 659 373) ako povinných osôb o uznaní dlhu a o súhlase povinných osôb s vykonateľnosťou (exekúciou v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) a v zmysle ustanovenia § 274 písm. e) O.s.p. v znení neskorších predpisov. Z notárskej zápisnice vyplýva, že osoba povinná č. 1 a osoba povinná č. 2 uzatvorili dňa 02.05.2005 s HVB Bank Slovakia, a.s., so sídlom Mostová č. 6, 811 02 Bratislava, IČO: 31 372 503 ako veriteľom úverovú zmluvu č. XXX/XX Z., kde sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom úverovú linku vo výške 7.000.000,- Sk s konečným dňom splatnosti dňa 15.06.2020. dňa 02.05.2005 na základe Dohody o pristúpení k záväzku podľa § 533 Obč. zák. pristúpil k záväzku hlavných dlžníkov - osoby povinnej č. 1 a osoby povinnej č. 2 z úverovej zmluvy, osoba povinná č. 3, ktorá vyhlásili, že sa stala zaviazaná spoločne a nerozdielne s hlavnými dlžníkmi. Osoba povinná č. 1, osoba povinná č. 2 a osoba povinná č. 3 vyhlásili, že sú povinné zaplatiť osobe oprávnenej (HVB Bank Slovakia, a.s., so sídlom Mostová č. 6, 811 02 Bratislava, IČO: 31 372 503) čiastku vo výške 7.000.000,- Sk s príslušenstvom a to do 15.06.2020, čo je termín konečného dňa splatnosti úverovej linky. V prípade, že nastane prípad „defaultu“, definovaný v bode 1 článok VIII. úverovej zmluvy, zaväzujú sa osoba povinná č. 1, osoba povinná č. 2 a osoba povinná č. 3 zaplatiť osobe oprávnenej čiastku vo výške 7.000.000,- Sk s príslušenstvom a to ku dňu stanovenému v písomnom oznámení osoby oprávnenej, zaslanému ktorejkoľvek z osôb povinných, uskutočnenému z dôvodu, že osoba oprávnená stanovila splatný celý

úver alebo jeho časť spolu s príslušenstvom. Ďalej osoba povinná č. 1, osoba povinná č. 2 a osoba povinná č. 3 vyhlásili, že tento svoj záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a z dohody o pristúpení k záväzku v plnom rozsahu čo do základu, dôvodu i čo do výšky uznávajú a zároveň vyhlásili, že v prípade nesplnenia záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy a z dohody o pristúpení k záväzku, t.j. v prípade nezaplatenia sumy vo výške 7.000.000,- Sk s príslušenstvom do 15.06.2020, alebo jeho nesplnenie ku dňu, stanovenému v písomnom oznámení osoby oprávnenej, zaslanému ktorejkoľvek z osôb povinných z uskutočnenému z dôvodu, že osoba oprávnená stanovila splatný celý úver alebo jeho časť spolu s príslušenstvom, pretože nastal prípad „defaultu“, súhlasia s vykonateľnosťou, t.j. osoba oprávnená môže postupovať proti osobe povinnej č. 1, osobe povinnej č. 2 a osobe povinnej č. 3 vo svoj prospech v zmysle ustanovenia zák. č. 233/95 Z.z. v znení neskorších predpisov a zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov a to na celý hnutelný a nehnuteľný majetok povinných osôb.

13. Z exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp.zn. 7Er/42/2015 vyplýva, že na základe návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 05.03.2013 bola súdnym exekútorom JUDr. K. S., Hrnčiarska 2/B, 902 01 Pezinok dňa 07.03.2013 na Okresný súd Poprad (pod sp.zn. 10Er/275/2013) podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie voči povinným: O.. O. O., O.. U. O., F. I. Z.Á. XXXX/X, XXX XX Z. a spoločnosti AARON, s.r.o., Nám. Sv. Egídia 17/39, 058 01 Poprad, IČO: 31 659 373 a to v prospech oprávneného UniCredit Bank Slovakia, a.s., Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 00 681 709. Predmetná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdnym exekútorom podaná na základe exekučného titulu - Notárska zápisnica č. E. XXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX zo dňa 02.05.2005, ktorú spísal JUDr. U. Č., Notársky úrad v Poprade, Nám. Sv. Egídia č. 95.

14. Poverením Okresného súdu Poprad č. 5706 * 069413 č.k. 10Er/275/2013-39 zo dňa 15.03.2013 bol súdny exekútor JUDr. K. S., Hrnčiarska 2/B, Pezinok na základe notárskej zápisnice Notárskeho úradu v Poprade č. E. XXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX zo dňa 02.05.2005 poverený vykonaním exekúcie na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 149.669,17 Eur, riadny úrok vo výške 3.255,92 Eur, úroky z omeškania vo výške 1.133,22 Eur a ďalej vo výške 8,75 % z istiny od 06.03.2013 do zaplatenia a trovy exekúcie. Exekúcia sa vykonáva v prospech oprávneného UniCredit Bank Slovakia, a.s., Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 00 681 709 voči povinným 1./ O.. O. O., X..Č.. XXXXXX/XXXX, I. Z. XXXX/X, XXX XX Z., X./ O.. U. O., X..Č.. XXXXXX/XXXX, I. Z. XXXX/X, XXX XX Z. a 3./ AARON, s.r.o., Nám. Sv. Egídia 17/39, 058 01 Poprad, IČO: 31 659 373.

15. Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 06.07.2015 č.k. 7Er/42/2015-199 námietky povinnej v 2. rade proti exekúcii v časti istiny zamietol (I. výrok), námietkam povinnej v 2. rade proti exekúcii v časti príslušenstva istiny predstavujúceho riadny úrok a úroky z omeškania vyhovel (II. výrok) a návrh povinnej v 2. rade na čiastočné zastavenie exekúcie zamietol (III. výrok). Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že exekučný súd II. výrokom námietkam povinnej v 2. rade proti exekúcii v časti príslušenstva istiny vyhovel z dôvodu materiálnej nevykonateľnosti notárskej zápisnice v tejto časti. Ďalej súd v odôvodnení uviedol, že pochybnosť o materiálnej vykonateľnosti predmetnej notárskej zápisnice v danom prípade vyvoláva neurčito vyjadrený predmet plnenia, resp. celková výška pohľadávky oprávneného a okolnosti jej splatnosti, nakoľko označená notárska zápisnica v časti predmetu plnenia obsahuje iba povinnosť zaplatiť istinu, ktorá je špecifikovaná čo do výšky a splatnosti, avšak príslušenstvo tejto istiny je bez akejkoľvek špecifikácie, resp. neurčuje presnú výšku úrokovej sadzby, o ktorú má byť splátka istiny navýšená a v tomto smere odkazuje iba na úverovú zmluvu. Právny záväzok uvedený v notárskej zápisnici, ktorá je exekučným titulom v tomto konaní je tak nedostatočne určitý a vzbudzuje pochybnosti o tom, aký právny záväzok na seba vyhlásením do notárskej zápisnice povinní v 1. až 3. rade prevzali. Notárska zápisnica, ktorá je exekučným titulom, ak má byť vykonateľná musí spĺňať všetky obsahové náležitosti predpísané v § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Tieto obsahové náležitosti musia byť určené presným a nepochybným spôsobom, t.z. že notárska zápisnica musí obsahovať presnú individualizáciu oprávneného, povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia atď... (bližšie pozri nález Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 5/2000 zo dňa 13.07.2000). V danom prípade súd má za to, že nie je splnená požiadavka určitosti predmetu plnenia v označenej notárskej zápisnici čo do celkovej výšky, nakoľko v časti príslušenstva istiny odkazuje iba na úverovú zmluvu, ktorá bola spísaná dňa 02.05.2005, teda toho istého dňa, kedy bola spísaná predmetná notárska zápisnica. Povinní v 1. až 3. rade sa tak zaviazali oprávnenému zaplatiť príslušenstvo, ktoré nebolo v predmetnej notárskej zápisnici špecifikované čo do rozsahu, obsahu a splatnosti, pričom ide o zákonnú náležitosť notárskej zápisnice, ktorá má byť exekučným titulom.

16. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30.03.2017 č.k. 17CoE/17/2016-309 potvrdil uznesenie Okresného súdu Svidník č.k. 7Er/42/2015-199 zo dňa 06.07.2015 vo výroku II. o vyhovení námietkam povinnej v 2. rade proti exekúcii v časti príslušenstva istiny predstavujúcej riadny úrok a úroky z omeškania (I. výrok); zrušil uznesenie č.k. 7Er/42/2015-199 zo dňa 06.07.2015 vo výroku III., ktorým návrh povinnej v 2. rade na čiastočné zastavenie exekúcie zamietol (II. výrok) a zrušil uznesenie č.k. 10Er/275/2016-116 zo dňa 07.07.2014 vo výroku II. o zamietnutí návrhu povinnej v 2. rade na čiastočné zastavenie exekúcie a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (III. výrok). Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2017. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že v notárskej zápisnici E. XXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX, ktorá je vo veci exekučným titulom, nie je príslušenstvo pohľadávky špecifikované. Výška príslušenstva je uvedená iba v úverovej zmluve. Príloha notárskej zápisnice nie je súčasťou vlastného textu notárskej zápisnice, pričom skutočnosti osvedčované notárskou zápisnicou musia byť v notárskej zápisnici výslovne uvedené. Nie je postačujúce osvedčiť ich odkazom na inú listinu. Notár vyhotovením notárskej zápisnice okrem iného osvedčuje, že jej obsah bol účastníkom prečítaný, že mu účastník porozumel a že s obsahom notárskej zápisnice súhlasí. Pri spísaní právneho úkonu do notárskej zápisnice, v tomto prípade ide o právny úkon uznania dlhu, ako aj pri spísaní určitého osvedčenia, tu osvedčenia o súhlase s vykonateľnosťou uznaného dlhu, sa jedná o kvalifikovanú písomnú formu, ktorá má vyšší stupeň dôkaznej sily v porovnaní s bežným úkonom v písomnej forme. Hoci bola predmetná zmluva pripojená k notárskej zápisnici a povinní v 1. až 3. rade vyjadrili svoj súhlas s vykonateľnosťou príslušenstva istiny iba s tým, že toto vyplývalo iba zo zmluvy o úvere, nie je možné prijať záver, že boli splnené zákonné náležitosti vyžadované pri spísaní notárskej zápisnice pokiaľ ide o toto príslušenstvo. Preto súd prvej inštancie správne konštatoval, že v danom prípade nie je splnená požiadavka určitosti predmetu plnenia v notárskej zápisnici čo do celkovej výšky, nakoľko v časti príslušenstva istiny odkazuje iba na úverovú zmluvu, ktorá bola spísaná dňa 02.05.2005, teda toho istého dňa, kedy bola spísaná predmetná notárska zápisnica.

17. Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 30.05.2018 č.k. 7Er/42/2015-328 exekúciu v časti príslušenstva istiny predstavujúceho riadny úrok a úroky z omeškania zastavil (I. výrok) a vo zvyšnej časti exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (II. výrok). Proti II. výroku uznesenia podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie.

18. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 08.12.2020 č.k. 5CoE/64/2020-716 zrušil uznesenie Okresného súdu Svidník zo dňa 30.05.2018 č.k. 7Er/42/2015-328 v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie vo zvyšnej časti. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 17.03.2022. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že z vyjadrenia súdneho exekútora vyplýva, že povinní v priebehu exekučného konania uhradili celú vymáhanú pohľadávku vrátane trov exekúcie. Súdny exekútor v dôsledku uvedeného upustil od vykonávania exekúcie a v zmysle zákona došlo ku ukončeniu exekučného konania. Preto ďalšie rozhodovanie o právach a povinnostiach účastníkov konania je neodôvodnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné považovať za zbytočné. Odvolací súd dodal, že z odpovede na výzvu odvolacieho súdu zo dňa 27.10.2020 vyplýva, že konečné vyúčtovanie bolo zaslané všetkým účastníkom konania, oprávnenému dňa 01.08.2018, opakovane dňa 19.12.2018, povinným dňa 01.08.2018. Ani v jednom prípade nevidovali doručenie konečného vyúčtovania účastníkom konania. Odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, nakoľko povinní pred vydaním napadnutého uznesenia pohľadávku oprávneného uhradili v celom rozsahu, čím došlo ku skončeniu exekučného konania. Dôvody pre vydanie napadnutého uznesenia teda zanikli a uznesenie súdu prvej inštancie je v tomto prípade nadbytočné.

19. Z oznamu na stránke Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že JUDr. K. S. bol rozhodnutím ministerky spravodlivosti z 10.10.2017 v zmysle § 16 ods. 2 písm. a) zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) na vlastnú žiadosť odvolaný z funkcie súdneho exekútora a to s účinnosťou od 15.11.2017, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 27.10.2017. Za nástupcu JUDr. K. S. ustanovila Slovenská komora exekútorov súdneho exekútora JUDr. X. D. PhD.

20. Z konečného vyúčtovania exekučného konania zo dňa 29.01.2018 vystaveného súdnym exekútorom JUDr. X. D., PhD. v exekučnej veci žalovaného ako oprávneného proti žalobcom ako povinným vyplýva, že v exekúcii bola vymožená ku dňu 16.01.2018 celková suma 150.110,03 Eur a to na istinu 149.669,17 Eur, na úrok z omeškania 0,00 Eur, na súdny poplatok za vydanie poverenia 16,50 Eur, na trovy súdneho

exekútora 424,36 Eur. Ďalej z konečného vyúčtovania vyplýva, že nakoľko povinní ku dňu 16.01.2018 uhradili celkovú pohľadávku s trovami exekúcie, exekučné konanie bolo v predmetnej veci ukončené.

21. Z výpisu z úverového účtu spoločnosti UniCredit Bank vystaveného dňa 27.08.2018 vyplýva, že žalobcovia na úver poskytnutý v zmysle predmetnej úverovej zmluvy v období od 05.05.2005 do 15.10.2012 vykonali viacero splátok v rôznych sumách a v rôzne kalendárne dni, pričom zostatok istiny ku dňu 31.12.2012 bol veriteľom evidovaný v celkovej výške 149.778,91 Eur. Ďalšie úhrady na splátky úveru boli evidované až v období od 19.01.2016 do 30.01.2018 v rôznych sumách a v rôzne kalendárne dni, pričom zostatok istiny ku dňu 30.01.2018 bol veriteľom evidovaný vo výške 0,00 Eur. Z uvedeného výpisu z úverového účtu ďalej vyplýva: výška poskytnutého úveru 232.357,43 Eur, zaplatená istina 232.357,43 Eur, zaplatené úroky 100.855,09 Eur, zaplatené úroky z omeškania 1.703,99 Eur, poplatky za vedenej úverového účtu 125,56 Eur, poplatky za upomienky 199,17 Eur a poplatok za vydanie poverenia 16,50 Eur.

22. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

25. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

26. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou voči žalovanému domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 102.488,81 Eur s úrokom z omeškania, pričom zo skutkových okolností vymedzených žalobcami v žalobe, k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného prišlo v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 7Er/42/2015, keď malo dôjsť k vymoženiu príslušenstva pohľadávky, ktorá bola vymáhaná v exekučnom konaní, pričom rozhodnutiami Okresného súdu Svidník a následne Krajského súdu v Prešove bola v uvedenom exekučnom konaní právoplatne zastavená exekúcia v časti príslušenstva istiny predstavujúceho riadny úrok a úroky z omeškania, keďže exekučný titul, ktorým bola notárska zápisnica bol posúdený ako materiálne nevykonateľný v tejto časti.

27. V priebehu konania žalobcovia v 1. a 2. rade navrhli konanie prerušiť do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 18C/559/2015, v ktorom sa žalobcovia v 1. a 2. rade voči žalovanému po zmene žaloby pripustenej uznesením zo dňa 24.01.2018 domáhajú určenia, že úverová zmluva zo dňa 02.05.2005 č. XXXXX/XXXX je neplatná a zmluvné strany sú navzájom povinné vrátiť si všetko, čo podľa neplatnej zmluvy získali. Pre prípad, ak by súd nevyhlásil úverovú zmluvu za neplatnú, sa žalobcovia domáhajú určenia viacerých neprijateľných zmluvných podmienok s tým, že žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie získané od žalobcov plnením na základe ustanovení úverovej zmluvy obsahujúcich neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej sa domáhajú určenia, že vyhlásenie žalovaného zo dňa 04.02.2013 o predčasnej splatnosti úveru je neplatné, ďalej sa žalobcovia domáhajú voči žalovanému priznania finančného zadosťučinenia vo výške 150.000,- Eur, náhrady spôsobenej škody vo výške 130.000,- Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 80.000,- Eur. Prerušenie konania žalobcovia odôvodňovali tým, že pre konanie vedené na Okresnom súde Humenné si dali vypracovať znalecký posudok znalcom z odboru ekonómie, ktorý mal posúdiť, či spôsob úročenia úveru a započítavania splátok úveru na istinu a úroky ako bol dojednaný v zmluve o úvere a vykonaný žalovaným ako veriteľom bol v súlade s právom.

28. Súd uvedený návrh žalobcov na prerušenie konania zamietol postupom podľa § 164 C.s.p., keďže tunajší súd má za to, že na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 18C/559/2015 neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Na Okresnom súde Humenné prebieha konanie, v ktorom sa primárne posudzuje platnosť zmluvy o úvere, prípadne neprijateľnosť zmluvných podmienok, ako aj následné vydanie bezdôvodného obohatenia. Závery

Okresného súdu Humenné o uvedených právnych otázkach však nemajú význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu. Okresný súd Humenné totiž posudzuje hmotnoprávny titul, ktorým je zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu a tunajší súd posudzuje dôsledky nevykonateľnosti procesnoprávneho titulu, ktorým je notárska zápisnica ako exekučný titul.

29. Súd k sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia pripomína, že bezdôvodné obohatenie je osobitným právnym dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu (§ 489 Občianskeho zákonníka). Záväzkový vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne, ak sa naplnia všetky zákonom ustanovené predpoklady na jeho vznik (ak sa niekto „na úkor iného bezdôvodne obohatí“). Bezdôvodné obohatenie predstavuje taký záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal.

30. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia.

31. V ustanovení § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zakotvená všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie zákon chápe ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie toho, o čo sa povinný obohatil. Konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia uvádza zákon v ustanoveniach § 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí:

- a) plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie,
- b) plnenie z neplatného právneho úkonu,
- c) plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol,
- d) majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov,
- e) bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť neplnil a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

32. Súd na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že žalobcovia v 1. a 2. rade v konaní neunesli dôkazné bremeno o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

33. Vzhľadom ku skutkovým okolnostiam, ktorými žalobcovia vymedzili vznik bezdôvodného obohatenia súd poukazuje na vykonané dokazovanie, z ktorého nevyplývalo, aby sa žalovaný ako oprávnený na úkor žalobcov ako povinných bezdôvodne obohatil v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 7Er/42/2015 (pôvodne Okresný súd Poprad sp.zn. 10Er/275/2013). Oboznámením predmetného súdneho exekučného spisu bolo jednoznačne preukázané, že na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, Okresný súd Poprad vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril súdneho exekútora na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 149.669,17 Eur, riadneho úroku vo výške 3.255,92 Eur, úroku z omeškania vo výške 1.133,22 Eur a ďalej vo výške 8,75 % z istiny od 06.03.2013 do zaplataenia a trov exekúcie a to na základe exekučného titulu, ktorým bola notárska zápisnica Notárskeho úradu Poprad č. E. XXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX, E. XXXXX/XXXX zo dňa 02.05.2005.

34. Následne v priebehu exekučného konania bola exekúcia v časti príslušenstva istiny predstavujúceho riadny úrok a úroky z omeškania zastavená, keďže súdy vyhodnotili exekučný titul, t.j. notársku zápisnicu v tejto časti ako materiálne nevykonateľnú. Vzhľadom k argumentácii žalobcov súd zdôrazňuje, že Okresný súd Svidník ako aj Krajský súd v Prešove svojimi rozhodnutiami v exekučnom konaní nerozhodli o tom, že žalobcovia ako dlžníci sú povinní vrátiť žalovanému ako veriteľovi iba istinu úveru vo výške 7.000.000,- Sk (232.357,43 Eur). Súd má za to, že žalobcovia nerozlišujú istinu, ktorá vyplýva z hmotnoprávneho titulu, ktorým je zmluva o úvere a kde je uvedená istina úveru 7.000.000,- Sk (232.357,43 Eur) a istinu, ktorá vyplýva z procesnoprávneho titulu, ktorým je notárska zápisnica, na základe ktorej začala exekúcia o vymoženie istiny 149.669,17 Eur. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vymožením istiny 149.669,17 Eur, riadneho úroku vo výške 3.255,92 Eur, úrokov z omeškania vo výške 1.133,22 Eur a ďalej vo výške 8,75 % z istiny od 06.03.2013 do zaplataenia a trov exekúcie.

Následne v rámci exekučného konania súdy právoplatne zastavili exekúciu v časti príslušenstva, t.j. riadneho úroku vo výške 3.255,92 Eur, úrokov z omeškania vo výške 1.133,22 Eur a ďalej vo výške 8,75 % z istiny od 06.03.2013 do zaplatenia istiny, pričom touto istinou je suma 149.669,17 Eur. Exekučné súdy v žiadnom prípade neposudzovali v exekučnom konaní hmotnoprávny titul, t.j. úverovú zmluvu z hľadiska jej platnosti, neprijateľných zmluvných podmienok, spôsobu úročenia poskytnutého úveru veriteľom alebo spôsobu započítania dobrovoľných plnení zo strany dlžníkov na istinu úveru, riadne úroky a iné príslušenstvo.

35. Z uvedeného vyplýva, že exekučné súdy právoplatne nezastavili exekúciu ani len v časti istiny v sume 149.669,17 Eur, ktorá bola na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a predloženej notárskej zápisnice ako exekučného titulu uvedená exekučným súdom v poverení na vykonanie exekúcie. Skrátka v časti istiny 149.669,17 Eur a trov samotnej exekúcie sa exekúcia mohla riadne vykonať a uvedené nároky od žalobcov ako povinných v zmysle exekučného poriadku vymôcť. Zároveň z konečného vyúčtovania vyhotoveného súdnym exekútorom JUDr. X. D., PhD. vyplýva, že v rámci predmetnej exekúcie bola vymožená iba istina v sume 149.669,17 Eur a trovy exekúcie pozostávajúce zo súdneho poplatku za vydanie poverenia 16,50 Eur a trovy súdneho exekútora 424,36 Eur, t.j. spolu 150.110,03 Eur. Žalobca v 1. rade na pojednávaní síce tvrdil, že podľa vyúčtovania pôvodného súdneho exekútora JUDr. K. S. mala byť vymožená vyššia suma zhruba 180.000,- Eur, avšak žiadne dôkazy o tejto skutočnosti nepredložil, preto súd uvedené skutkové tvrdenie žalobcu považoval za nepreukázané.

36. Súd ďalej konštatuje, že na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 18C/559/2015 prebieha konanie, v ktorom sa žalobcovia voči žalovanému domáhajú ochrany svojich práv a žiadajú aby súd posúdil platnosť samotnej úverovej zmluvy, resp. neprijateľné zmluvné podmienky a z toho vyplývajúce prípadné nároky žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia. Jednoducho povedané, ak Okresný súd Humenné po posúdení hmotnoprávneho titulu, ktorým je úverová zmluva dospeje k právnomu záveru, že žalobcovia ako dlžníci sú povinní vrátiť žalovanému ako veriteľovi iba výšku poskytnutej istiny úveru 7.000.000,- Sk (232.357,43 Eur) tak v rámci dokazovania sa ustáli aká suma finančných prostriedkov bola pripočítaná na účet žalovaného ako veriteľa, či už na základe dobrovoľných plnení dlžníkov alebo na základe výkonu exekúcie. Takto Okresný súd Humenné zistí celkovú výšku prípadného bezdôvodného obohatenia a po posúdení procesnej obrany žalovaného rozhodne o jej prípadnom vydaní žalobcom.

37. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh žalobcov na doplnenie dokazovania vykonaním znaleckého dokazovania z odboru ekonómie, ktorý by mal vypočítať výšku bezdôvodného obohatenia zohľadniac riadne úročenie úveru. Ako už súd opakovane vyššie uviedol, v exekučnom konaní súdy posudzovali iba procesnoprávny titul - notársku zápisnicu, neposudzovali hmotnoprávny titul - úverovú zmluvu. Jednoducho súdy v exekučnom konaní neposudzovali nároky veriteľa na riadne úroky z úveru v zmysle úverovej zmluvy, teda neposudzovali ich súlad s právom, ako ani spôsob započítavania jednotlivých úhrad splátok úveru na istinu, riadny úrok a iné príslušenstvo. Uvedené posudzovanie je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 18C/559/2015.

38. S poukazom na vyššie uvedené, súd žalobu žalobcov v 1. a 2. rade o vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú, keďže nebolo preukázané, aby v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 7Er/42/2015 sa žalovaný na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

39. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. s tým, že žalovaný mal plný úspech v spore, preto mu súd priznal voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).